

[Grethe Fenger Møller]

Jeg forstår godt hr. Gert Petersens spørgsmål. Jeg tror bare, problemet er det, at hr. Gert Petersen og jeg ikke er enige om svaret. Hr. Gert Petersen siger: hvordan hjælper vi de svageste? Hvis man skulle følge hr. Gert Petersens model, skulle man bare køre videre, som alting var inden 1982.

Skulle man ikke gøre, som regeringen har valgt at gøre, og sige: ja men hvad skal vi nu gøre for at få folk ud af arbejdsløsheden? Vi skal selvfølgelig få dem i arbejde. Hvordan gør vi det? Vi må føre en stram indkomspolitik, og så må de, der er i beskæftigelse, være solidariske med de ledige og tåle en stram lønramme. Vi må også føre en stram udgiftspolitik. Det har givet resultater for de mange hundrede tusinde mennesker, der er kommet i arbejde.

Jeg tror ikke, hr. Gert Petersen kan forstå, at hvis man havde fulgt hr. Gert Petersens råd, så havde vi ikke fået et kæmpefald i arbejdsløsheden.

Så vil jeg gerne sige til hr. Anker Jørgensen, at det er altid, synes jeg, lidt beskæmmende, at socialdemokratiet ikke kan acceptere, at firkløverregeringen har været en succes, at socialdemokratiet ikke kan synes, det er positivt, at beskæftigelsen er steget, at inflationen er faldet, at renten er faldet, at det faktisk også er et sundhedstegn, at vi har begyndende flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet.

Det er da rigtigt, at vi har et betalingsbalanceunderskud; ellers ville vi ikke have denne debat i dag. Men det, jeg sagde i mit indlæg, var, at når vi har det store underskud på betalingsbalancen, så skyldes det faktisk, at regeringens politik har været en succes, at regeringens politik har virket stærkere og hurtigere, end man kunne regne med.

Det er ikke rigtigt, at vores konkurrenceevne ikke er forbedret. Den er netop blevet forbedret på grund af indkomspolitikken. Men det, der er sket, er, at forbruget er steget, fordi man har haft bedre mulighed for at købe på hjemmemarkedet. Det, vi nu skal gøre, er at begrænse forbruget, så vi kan komme ud på eksportmarkedet og dér sælge vore varer.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Der er mange mystiske forklaringer på, hvorfor det ikke er gået så godt, som det altså skulle være gået. Der er en af de forklaringer, jeg hørte her fra fru Grethe Fenger Møller, jeg godt vil have uddybet lidt, for den var næsten uforståelig for mig.

Det er påstanden om, at en væsentlig grund til stigningen i betalingsbalanceunderskuddet skulle være, at en del mennesker, som førhen var ledige, og som kun fik understøttelse, nu pludselig er kommet i arbejde, og så har de fået en større indkomst, og så bruger de noget mere. Der er ikke nogen tvivl om, at hvis man går fra arbejdsløshedsunderstøttelse til en rigtig løn, så kan man bruge noget mere, men der er jo også den meget centrale forskel på at være ledig og at være i arbejde, at når man er i arbejde, så producerer man noget. Før skulle man, om jeg så må sige, underholdes af andre, men når man er i arbejde, kan man producere noget, der har en større værdi. Man producerer rent faktisk, når man er lønmodtager, mere end det, man selv får.

Derfor er det mig aldeles umuligt at forstå fru Grethe Fenger Møllers påstand om, at netop det forhold skulle have forringet betalingsbalancen. Det må da vist være lige omvendt.

Formanden:

Jeg har endnu tre noteret til korte bemærkninger, og jeg annoncerer, at vi nærmer os afslutningen af denne omgang af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg synes, det er interessant at høre, at fru Grethe Fenger Møller siger, at hun godt forstod spørgsmålet. Det lader hun sig ikke mærke særlig meget med, men jeg vil godt gentage det.

Fru Grethe Fenger Møller sagde, at alle grupper har haft en forbrugsudvidelse, underforstået, at så skulle de arbejdsløse ikke have nogen kompensation for det indgreb, som nu kommer. Det er det, der ligger i det. Så spørger jeg: hvordan kan man have haft en forbrugsudvidelse, når man har haft en indtægtsnedgang på 14-16 pct.? Hvordan kan man have udvidet sit forbrug i et sådant omfang, at man har været med til at forringe